

ÖYLE BİR HARP DÜŞÜN

11

Düşün ki garpısın havada mermiler, oluşsun demirden tepeler
Gıldırınsın vücut parçalarıyla ağlayan dereler
Ganakkale bu, kimine yuva olur kimine koca bir makber
Niyazlar zikreden Mehmedim, ekber Allah-u ekber

Nur cümbüsünden tecelli "vav" ve "kef"
Zât söyledi Paşa'ya boğazı hama et
Depodaki yirmi altı mayındır hesabına göre ebced
Yarından tez yola koyulmalı kudret-i Nusret

1. Eser

Bulutlar altında alındı bir bayram namazı soluğu
Şehadet serbetine aktı, yurdumun her bir çocuğu
Durum öyle ki İsrail üfleyecekti bir an sur'u
Tanrı gizledi adeta koskoca bir taburu

Cihanın kalbine Ganakkale bir yara
Akıyordu sakince gözlerimden damlalar
Kızdırmıştı beni, bağırıştım abajlara
Düğüm düğüm boğazım caresizdi açlamam

En tepede belirdi iman dolu bir Seyid
Attığı top ne bir mısra ne de bir beyit
Demir ve barut ...

Koydu nazikce yatağına ürkütmeden yavruyu
Kaskatı demir yığını süzüldü havada
Harp değil de toydu, görüyordu sanki gaybi
Çığırıyordu türküsünü avazı çıktığı kadar
Ganakkale benim diyordu yavru

Kondu bir güzel dalına huzuru bulmuşcasına
En büyük askıydı âimek vatanının uğruna
Keyfi yerinde, ikram etti boğazın serin sularından bir beş gayı
O saatten sonra ne filika kaldı ne de tek bir kayak
Kesilmisti sesler, dinmisti rüzgâr, ayrılmıştı mermiler
Up uzun, kıpkırmızı bir nehir kalmıştı geriye

Sakince güldü gökyüzü gün gibi yıldız hancıer gibi hilal
Saplanıyordu anaların yüreğine nispet atırcesine
Dansa kaldırdı adeta kar beyazı kan al
Yiğit kaptırmıstı ona , bir güzelin pençesine

Sanma bu yurdu iki yüz elli bin asker savunur
Yanan yorgun atesim tevhidimi kavurur
Zeki Türk'ün mesrur kılar İngilizin oyunu
Söz konusu olamaz kurdun toprak doymu

Ulu Türk! Unutma sende bir Asım'ın nesli
Fikirlerin değışse de hürriyet bir histir
Gerekirse egemen öl , olamazsın teslim
Hep böyledir su yolunda kırılır her testi.

Taha Furkan KÜRKÜNCER